

רע"פ 4030/22 - ליאור יפרח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4030/22

כבוד השופט י' אלרון

לפני:

ליאור יפרח

ה המבקש:

ג ג ז

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחז בbaar שבע-עפ"ג 22751-03-22 מיום 25.5.2022 שנית על ידי סגן הנשיא השופט א' ביתן, השופט י' ליבדרו והשופט א' ברסלר-גון

בשם המבקש: עו"ד אפרת צרפתי

החלטה

1. לפניהם בקשה למתן רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחז בbaar שבע (סגן הנשיא השופט א' ביתן, השופט י' ליבדרו והשופט א' ברסלר-גון) ב-עפ"ג 22751-03-22 מיום 25.5.2022, בגין נדחה ערעור המבקש על גזר דין שנית על ידי בית משפט השלום בbaar שבע (סגנית הנשיא ע' חולתה) ב-ת"פ 43524-02-20 מיום 15.2.2022.

2. כמתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 15.7.2019 סמוך לשעה 20:55, המבקש נהג ברכב בבעלותו בעיר בaar שבע, ובמעמד זה, החזיק סכין מטבח ברכבת הרכב ושם מסוכן מסווג קניבוס במשקל 98.9 גרם נטו בתא המטען. בגין האמור, יוחסתו לבקשת החזקה או שימוש בסמים שלא לצורך עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המטוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973; והחזקת אגרוף או סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקי דין

3. המבוקש הורשע על פי הودאותו במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש. בגזר דיןו, בית משפט השלים עמד על הערכיהם המוגנים שבבסיס עבירות הסמים ועל פוטנציאל הנזק הטמון בחובן, לא רק למעורבים היישרים ביצוע העבירות אלא לחברה כולה, לרבות צרכן הסמים ומשפחתו. עוד הודהשה, חומרתה של עבירת החזקת סיכון אשר "תחילתה ברורה, אך בהמשך מובילה לאיומים שקשה לחזות אותם".

כן צוין, כי אין מחלוקת בין הצדדים בשאלת מתחם העונש ההולם, ונטען על ידם למתחם הנגע בין 6 חודשים מאסר עד שנה. בהתחשב בפסקה הנוגגת, ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, בית משפט השלים קיבל את טענותיהם לעניין זה, וקבע את גבולות המתחם באופן זה.

4. בעת גזירת עונשו בגין המתחם, נשללו מהד גיסא עברו הפלילי של המבוקש, הכול הרשעה בעבירה אלימות - אשר בוצעה לאחר מועד ביצוע העבירות בתיק זה - באופן המלמד כי לא היה בתפיסתו כדי להרתיעו מפני הסתמכות בעבירה נוספת; ומайдך גיסא, הודהו בכתוב האישום המתוקן המבטאת נטיית אחריות על מעשיו, וכן הביאו לחיסכון בזמן שיפוטו. בהיבט זה, צוין כי מנגד יש להתחשב בהתנהלות המבוקש בדיונים, ובכלל זה אי התיציבותו לחלק מהם.

בית משפט השלים הבahir כי אין לפניו שיקולי שיקום המצדיקים התיחסות לעניין העונש. עם זאת, בשל חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ולפנים מסורת הדין, קבע כי לא יוטל על המבוקש עונש פסילת רישון נהיגה בפועל על מנת שלא פגוע בהשתלבותו בשוק העבודה.

אשר לRICTO העונש בעבודות שירות, הודהש כי המבוקש הופנה אל הממונה על עבודות השירות, אולם לא התקציב על אף שעומן כדין; ניתנה לו הזדמנויות נוספת, אך גם אליה נמנע מלהתציב, כל זאת ללא שנתן הסבר למחדלו. בנסיבות אלה, נכתב כי אילו המבוקש היה נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, סביר כי בית המשפט היה נענה לכך.

5. אשר על כן, נגזרו על המבוקש 7 חודשים מאסר בפועל לריכוז מאחורי סוג ובריח; 3 חודשים מאסר על תנאי לביל יעבור עבירה של החזקת סיכון, לפחות 3 שנים; 6 חודשים מאסר על תנאי לביל יעבור עבירה סמיים מסווג פשע, לפחות 3 שנים; 6 חודשים פסילת רישון נהיגה על תנאי לביל יעבור עבירה סמיים או עבירה אחרת מוחוק העונשין תוך שימוש ברכב, לפחות 3 שנים; וקנס בסך 5,000 ש"ח או 25 ימי מאסר תמורה.

6. ערעור המבוקש על גזר דיןו - נדחה.

בית המשפט המחויזי קבע כי בהליך ערעור, אין לאפשר למי שהערכה הדינית ביקשה לגביו חוות דעת של הממונה על עבודות השירות והוא נמנע מלהשתף פעולה, "להחזיר את הגלגל לאחר" ולשוב ולבקש חוות דעת מההמונה. הודהש כי צעד מעין זה מנוגד לסדר הדין; מעודד נאשמים לפעול ב"שיטת מצחיח", וגורם לפגיעה במשאים מערכתיים.

נוכח האמור, נקבע כי בדיון בית משפט השלים גזר על המבוקש עונש מאסר בפועל לריכוז בין כותלי בית הסוהר,

משהמבקש לאertia לפני הממונה ומנע בכך את האפשרות לבחון את נשיאת העונש בעבודות שירות, וכן בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ומידת אשמו.

.7. מכאן הבקשה שלפניי, עמה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

המבקש מלין על חומרת עונשו. ל蒂ומכין, מפנה אל קביעת בית משפט השלום בגין דין כי "לו נמצא הנאשם מתאים לביצוע עונש בעבודות שירות, סביר שבית המשפט היה גענה לכך". בתוך כך, נטען בין היתר, כי העונש שהוטל עליו חמור ומשיב אותו לسببה עברינית ממנו הוא מנשה להתרחק; כי חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות מצדיק הטלת עונשה בדמota בעבודות שירות; וכי במסגרת ערעורו לבית המשפט המוחזק, לא ניתן לבאת כוחו אפשרות לטעון כראוי ולשכנע בדבר הקלה בעונשו.

עוד נטען, כי המבקש לא קיבל את הזימון הראשון להתיizzבות לפני הממונה על בעבודות השירות, ואילו במועד הנוסף אליו זמן לא חש בטוב. משכך, ההחלטה להטיל עליו עונש מאחריו סורג ובריח היא "קייזונית ואין לאפשרה", כלשהו.

.8. דין הבקשה להידחות.

הלכה ידועה היא, כי רשות ערעור ב"גלאול שלישי" שומרה למקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת סוגה משפטית רחבה היקף החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בנסיבות המקומות חשלייעות דין, לרבות אי צדק מהותי (רע"פ 3203/22 עפана נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.5.2022)).

בפרט, בקשה לרשות ערעור הנסובה על חומרת העונש לא תתקבל, אלא במקרים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 3032/22 נוביק נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (30.5.2022); רע"פ 22/2018 עדוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (6.4.2022)).

בහינתן אמות מידת אלו - נהיר אפוא כי הבקשה שלפניי אינה בא בגדר אותם מקרים חריגים,DOI בכך כדי לדחוותה.

.9. חרף חומרת העבירות בהן הורשע המבקש ובערו הפלילי העומד לחובתו, בית משפט השלום נעתר לבקשתו כי יופנה לקבלת חוות דעת הממונה על בעבודות שירות. המבקש הדף בהתנגדותו הזדמנות זו שהושטה לידי, ובחר שלא להתיizzב בשני מועדים שונים לפני הממונה אליהם זומן כדין. אף אם תתקבל טענתו כי הזימון הראשון לא הובא לידיעתו, אין באמור כדי להויל לו, משלא htaiatz לזמן השני ללא שיפך הסבר סביר במועדו. להזכיר, כי המבקש לאertia לאertia חלק מן הדיונים בבית משפט השלום באופן חוזר ונשנה, ומשכך הוצאו צווי הבאה בעניין.

אר לאחרונה, קבועי בעניין אחר:

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - או © verdicts.co.il

בاهיעדר חוות דעת הממונה על עבודות שירות או תסוקיר שירות מבחן, התנהלות המבוקש כבלת את ידו של בית המשפט ולא אפשרה לו לשקל כל חלופה עונשית - ומשכך, לא ניתן אלא להשיט על המבוקש עונש מאסר בפועל, מאחרו סורג ובירוח (רע"פ 2250/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (1.5.2022)).

לאור האמור, לא נותר לבקשת להlain - אלא על עצמו.

10. ומכאן לטענת המבוקש על אודות אי מיצוי זכות הטיעון במסגרת הדיון בערעורו, אשר גם בה אין ממש. עייןתי בפרוטוקול הדיון מיום 25.5.2022, ואני למד כי באת כוחו טענה את שברצונה היה לטיעון, ובכלל זה - על אודות מצבו הכלכלי; היעדר ביצוע עבירות נוספות על ידו, והטעמים לאי התיצבותו לפני הממונה. עוד התייחסה, להעתת בית משפט השלום לעניין ריצוי עונש המאסר בפועל בעבודות שירות. משאלו הם פנוי הדברים, ברוי כי דין הטענה להידחות לגופה.

11. על חומרתן של עבירות הסמים, אין צורך להזכיר במילים. די אם אומר כי המבוקש החזיק ברכבו כמאגרם של סם מסוכן מסוג קנובוס, כמוות המسفיקה להפקת "מנות" רבות שהיה עלולות להתפשט הציבור ולהסביר נזק שאינו מבוטל (רע"פ 7570/21 אבו סווילם נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (11.11.2021)); כאשר לכך נלוותה עבירה של החזקת סיכון מחוץ לתחום ביתו ללא שהוכיח כי החזקה למטרה כשרה.

12. בהתחשב בכל אלו, נחה דעתך כי העונש שהוטל על המבוקש הולם את נסיבות ביצוע העבירות ונסיבות הפרטניות, ואון בו משומס סטייה המצדיקה את התערבותה ערצת הערעור, לא כל שכן במסגרת "גלגול שלישי".

13. אשר על כן, הבקשה נדחתה. מילא מתיקת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כי בסיוון התשפ"ב (19.6.2022).

ש | פ | ט